

Publicerad 2018-11-16 07:57 av Knoparemoj

Varför måste man födas i detta land?

Varför måste man födas i detta land?

Det började så tidigt som när jag var 5 år. Plötsligt kom det tre personer in i köket. De hittade mig gömd, livrädd under bordet. De drog mig över gårdsplanen till en väntande bil. Året var 1952. Inte ett ljud från dessa Socialarbetare. De försökte blidka mig med godis. Genom tårarna ville jag inte ha någon godis. Jag ville hem till mamma.

För bara två år sen 1950 hade jag körtelfeber mina lymfkörtlar var stora som apelsiner. Jag fick ligga på lasarettet så länge att jag kunde inte gå när jag kom hem.

Växjö ståtade i natten och lamporna gjorde liksom blixar i mina tårfyllda ögon. Barnhemmet låg där i all sin prakt med kvinnor som hatade barn. I ett års tid blev jag och de andra barnen kränkta så mycket att vi trodde att det var vårt fel och detta var ett fängelse.

Förståndarinnans ord klingar fortfarande i öronen: Det är ert eget fel ni är så onda att ingen vill ha med er att göra, vi ska försöka göra folk av er. Ett glas mjölk utspilld. Åtgärd: Tvätta toaletterna med en tandborste. På ryggen skrev de pisslisor. Pojkar gråter inte de är inga pisslisor. Vi kläddes i klänningar. Fiskbullar, jag klöktes kunde inte äta upp dem. Du kommer inte från bordet förrän du har ätit upp fiskbullarna. Jag tog dessa fiskbullar och stoppade dem i fickan. Den gesten gjorde att de klappade mig på huvudet och sa: Bra Bo nu var du duktig.

Nu skulle jag iväg från den tryggheten man hade med de andra "intagna". Jag skulle till en lantbrukarfamilj i Smålands Rydaholm. Vilken omställning. Under tiden jag var där våldtogs jag så många gånger.

Efter många år så fick min mamma åter vårdnaden över oss barn. Då fick jag panikångest syndromet. Det vände upp och ner på hela min värld. Tre anfall per dag. Jag har säkert "dött" 50.000 gånger.

Det påverkade att söka jobb o.s.v. Mitt största intresse var musiken. Spelade i många år dansmusik. Till tre stycken bandmedlemmar blev osams och slutade. Där stod jag med miljonskulder på orkestern. Då kom den Fantastike Kronofogden har varit ute efter mig i snart 40 år. Just nu tar de "bara" 4.000 kronor varje månad. Jag har fått atos i höger höft med kramper som gör så ont att jag nästan svimmar. Ingen kan göra något åt det i vården. Det tar ju år innan man kan göra nåt åt det. Vården är helt värdelös.

Jag säger att varför skulle man födas i detta land?

Bo Grapensskog

Ulriksbergspromenaden 74 A

35247 Växjö

0703858314

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Knoparemoj med Poeter.se id #61841 innehar upphovsrätten